

Sygn. akt II Ca 408/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski
Sędziowie	SSO Dariusz Mizera SSA w SO Arkadiusz Lisiecki (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2018 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku S. P.

z udziałem M. P.

o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego

na skutek apelacji uczestniczki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 30 listopada 2017 r., sygn. akt I Ns 607/17

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek oddalić,
- zasądzić od wnioskodawcy S. P. na rzecz uczestniczki M. P. kwotę 100 (sto) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Jarosław Gołębiowski

SSO Dariusz Mizera SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

Sygn.akt. II Ca 408/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Belchatowie, zezwolił S. P. na złożenie do depozytu sądowego kwoty 7 800 zł równej sumie alimentów za okres 6 miesięcy, do których placenia S. P. został zobowiązany a) wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi sygn. akt I ACa 644/14 z dn. 27.10.2014 r. -alimenty w kwocie 300 zł miesięcznie na byłą żonę M. P.

b) ugodą zawartą dn. 23.03.2017 r. przed Sądem Rejonowym w Belchatowie w sprawie III RC 393/16 - alimenty w kwocie 1000 zł miesięcznie na syna H., dochodzonych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Belchatowie T. H.pod sygn. akt (...) oraz umocował komornika do podejmowania określonej wyżej sumy w przypadku zwłoki w uiszczaniu wymagalnych alimentów.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył następujący stan faktyczny:

S. P. wniósł o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego kwoty odpowiadającej sumie alimentów za okres 6 miesięcy. Wskazał, że wyrokiem i ugodą został zobowiązany do zapłaty alimentów, aktualnie na kwotę 1300 zł, którą wierzycielka egzekwuje za pośrednictwem komornika, a w postępowaniu egzekucyjnym komornik zajął wynagrodzenie za pracę. Dłużnik wyjaśnił, że celem zabezpieczenia chce złożyć do depozytu kwotę 7 800 zł, aby wystąpić do Komornika o umorzenie postępowania egzekucyjnego, a sam da dyspozycję swojemu pracodawcy do potrącania comiesięcznie kwoty 1300 zł na rachunek M. P..

W niniejszej sprawie ma zastosowanie art. 883 § 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może żądać umorzenia egzekucji co do świadczeń wymagalnych w przyszłości, jeżeli uiszczy wszystkie świadczenia wymagalne i złoży na rachunek depozytowy Ministra Finansów sumę równającą się sumie świadczeń okresowych za sześć miesięcy, z równoczesnym umocowaniem komornika do podejmowania tej sumy. Komornik skorzysta z tego umocowania, gdy stwierdzi, że dłużnik popadł w zwłokę z uiszczeniem świadczeń wymagalnych; równocześnie wszczyna z urzędu egzekucję.

Zgodnie z art. 693¹ k.p.c. Sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się jedynie do oceny czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione.

W niniejszej sprawie według przytoczonych przez wnioskodawcę okoliczności złożenie do depozytu kwoty odpowiadającej sumie alimentów za 6 miesięcy jest prawnie uzasadnione na podstawie art. 883 § 2 k.p.c., stąd wniosek należało uwzględnić.

Apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Bełchatowie wniosła wierzycielka.

Wierzycielka wносиła o zmianę zaskarżonego postanowienie poprzez oddalenie wniosku.

W obszernym uzasadnieniu podniosła, że dłużnik nie przedstawił wszystkich okoliczności w tej sprawie, ograniczając się do przedstawienia jedynie wybranych przez siebie dlatego orzeczenie Sądu Rejonowego nie jest prawidłowe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja odnosi zamierzony skutek, albowiem zaskarżone postanowienie zapadło z obrazą prawa.

Depozyty prawa procesowego, składane są na potrzeby i cele postępowania zabezpieczającego i egzekucyjnego; wiążą się z zaspokojeniem wierzyciela zgodnie z tytułem wykonawczym. W tych wypadkach nie ma zastosowania art. 693² § 1 KPC, a zatem dokonuje się ich złożenia bez uzyskania w postępowaniu nieprocesowym zezwolenia sądu. Odmienne wykładnia pozostawałaby w sprzeczności z funkcją postępowania egzekucyjnego, które powinno za pomocą prostych środków i możliwie najszybciej doprowadzić do zaspokojenia wierzyciela. Przyjęcie dodatkowego wymagania, polegającego na konieczności uzyskania zgody sądu na złożenie przez dłużnika kwoty pieniężnej na podstawie art. 883 § 2 KPC, pozostawałoby w sprzeczności z tym założeniem.

Na gruncie art. 883 § 2 KPC złożenie do depozytu wskazanej w nim sumy wypływa wyłącznie z potrzeb postępowania egzekucyjnego, stanowiąc realizację roszczenia skonkretyzowanego prawomocnym wyrokiem. Działanie dłużnika stanowi wykonanie obowiązku nałożonego w tytule wykonawczymi i nie należy go postrzegać jako surogat wykonania zobowiązania w rozumieniu prawa materialnego. W tym wypadku dłużnik jest dysponentem toczącego się postępowania egzekucyjnego i w razie rzetelnego wywiązywania się z prawomocnie zasądzonych świadczeń może skorzystać z przewidzianej przez ustawodawcę możliwości uniknięcia negatywnych skutków związanych z prowadzeniem sądowego postępowania egzekucyjnego. Spełnienie wymagań objętych hipotezą omawianego przepisu powoduje, że komornik po wysłuchaniu wierzyciela i dłużnika na podstawie art. 827 KPC umarza egzekucję co do świadczeń wymagalnych w przyszłości. Na to postanowienie przysługuje skarga na czynność komornika, a na orzeczenie sądu rejonowego w tym przedmiocie zażalenie do sądu drugiej instancji (art. 828 KPC). Ewentualne zatem badanie w drodze postępowania depozytowego, czy według przytoczonych przez dłużnika okoliczności złożenie

do depozytu stosownej sumy jest w tej sytuacji uzasadnione pozostawałoby w sprzeczności z zasadą efektywności postępowania egzekucyjnego (por. - Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 27.02.2008 r. w sprawie III CZP 153/07, OSNC 2009/3/37).

Zaskarżone postanowienie zostało wydane z obrazą w/w przepisów prawa procesowego i dlatego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c.

SSO Jarosław Gołębiowski

SSO Dariusz Mizera SSA w SO Arkadiusz Lisiecki